

4. Зубрицька М. Філософський дискурс ідеї Університету: в складних лабіринтах пошуку істини. Ідея Університету: Антологія, упоряд.: М. Зубрицька, Н. Бабалик, З. Рибчинська. Львів: Літопис, 2002. С. 7 – 22.
5. Кремень В. Трансформаційний потенціал класичної моделі університету. Освітологія. 2016. №5. С. 8 – 13.
6. Ніколаєнко С. Якість вищої освіти – запорука конкурентоспроможності українських університетів. Вісник Національної академії педагогічних наук України. 2020. 2(2). Електронний ресурс. Режим доступу: <https://visnyk.naps.gov.ua/index.php/journal/article/view/104/134>
7. Панченко Л. Університетська освіта України в контексті європейського простору. Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г. Сковороди. Філософія, 2012. 39. С. 154 – 168.
8. Пшенична Л. Вища освіта – дієвий механізм соціалізації молоді. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2015. № 3 (47). С. 480 – 489.
9. Семів Л., Семів Р. Університетська освіта в умовах переходу до економіки знань. Соціогуманітарні проблеми людини. 2008. 3. С. 72 – 81.
10. Феномен університету в контексті «суспільства знань»: монографія, В. Андрущенко, І. Предборська, Є. Пінчук, І. Степаненко та ін. К., 2014. 256 с.
11. Шевченко Л. Університетська освіта: економічні пріоритети та управління розвитком: монографія. Харків: Право, 2016. 188 с.
12. Щур М. Якою буде вища освіта після COVID-19? У США та Британії університети несуть багатомільйонні збитки. 06.06.2020. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/a/vyshcha-osvita-pislia-koronavirusu/30655858.html>

РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ КОМПОНЕНТИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Корчагіна Віта

к.е.н., доцент кафедри управління та адміністрування

Новокаховський гуманітарний інститут ЗВО

«Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»,

vitakorshahina@gmail.com

В умовах сучасних динамічних змін інформаційне суспільство потребує не просто якісної освіти. Важливим постає формування креативного навчального середовища вищої школи із запровадженням інноваційних підходів до організації освітнього процесу з відповідними формами і методами навчання. Сьогодні завдання вищої школи полягає у забезпеченні фундаментальної, практичної, загальнокультурної підготовки фахівців, які в процесі професійної діяльності отримують навички самореалізації та подальшого розвитку. Тож доцільно стверджувати про один з напрямів розвитку вищої школи щодо формування цілісності знань в контексті інтеграції освіти.

Цілісність навчального процесу повинна виявлятися в єдності його сторін: змістовної (що розвивати і виховувати, чому учити), операційно-процесуальної (як розвивати, навчати і виховувати), мотиваційної (як здійснювати мотиваційне забезпечення педагогічного процесу) та організаційної - які передбачити форми організації діяльності студентів (Дубінка, 2011).

Інтеграція освіти в дослідження науковців частіше розглядається в контексті організації цілісного процесу навчання і реалізації в ньому міжпредметних зв'язків та наукової складової.

Специфіка організації процесу підготовки фахівців певних профільних спеціальностей повинна враховувати зміни чинного законодавства, появу та запровадження інноваційних методик роботи на практиці, передбачати максимальне наближення навчальних занять до умов практичної діяльності.

Враховуючи це, важливим є створення такої системи освіти, що забезпечує безперервне підвищення кваліфікації спеціаліста, формування його інформаційної культури, розвиток критичного мислення. Тому в навчальному процесі особливого значення набуває обов'язковий компонент науково-дослідницької роботи.

Сучасний розвиток наукового пізнання пов'язаний з новими дослідницькими підходами на підставі інтеграції різних наук, ідей та концепцій. Досягнення інформаційного суспільства неможливі без кооперації зусиль дослідників різних галузей наукового пізнання, оскільки проблеми об'єктивної реальності у швидкозмінному світі є складними, комплексними, динамічними і невизначеними. За таких умов зростає значення і актуальність взаємодії різних галузей наукового знання, дисциплін, що вимагає розширення міждисциплінарних досліджень.

Сучасні дискусії про суспільну роль науки досить часто виходять у площину суперечливих очікувань від них практичних результатів, оскільки наука має не лише забезпечувати суспільство надійними знаннями, але й одночасно за допомогою виробництва нових знань сприяти розв'язанню певних проблем. Наука все тісніше вмонтовується у соціальний контекст, вимоги до її відповідності практиці є формою прояву змін суспільної функції науки й одночасно висхідним пунктом наукової рефлексії її відносин із суспільством. Очевидна необхідність трансформації самих наукових досліджень від знань до дій, а суспільство при цьому слід розглядати як контекст науки, нових форм виробництва знань (Яковенко, 2007).

В умовах формування інформаційного суспільства функціональними особливостями вищої освіти виступає не тільки здатність передачі нагромадженого в попередні роки обсягу знань навичок, але й спроможність фахівців з вищою освітою сприймати наукові ідеї, технічні розробки і методи виробництва, використовувати на практиці інноваційні, креативні підходи до вирішення конкретних виробничих завдань і проблем, розвивати у майбутніх працівників новаторські здібності, ініціативність, підприємливість.

Побудова навчального процесу повинна здійснюватись з урахуванням можливостей сучасних інформаційних технологій навчання, бути орієнтованою на формування досвідченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення наукових знань, професійної мобільності та швидкої адаптації до змін в умовах ринкової економіки. Для забезпечення високоякісного рівня сучасної освіти об'єктивно необхідно сформувати адекватну науково-дослідну компоненту.

Література

1. Дубінка, М.М. (2011). Навчальний процес у вищій школі як цілісна дидактична система. Наукові записки КДПУ. Сер. Педагогічні науки, 93, 55-60.
2. Яковенко Л.І. (2007). Міждисциплінарність та необхідність її реалізації в освіті. Режим доступу: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/2842>